

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatelky: Kongresové centrum ILF, a.s.**, se sídlem v Praze 1 - Josefov, ul. Pařížská č. p. 67/11, PSČ 110 00, zastoupené JUDr. Emilem Fleglem, advokátem se sídlem v Praze 10, ul. K chaloupkám č. p. 2, PSČ 106 00, proti **odpůrci: Magistrátu města Teplice**, odbor dopravy a životního prostředí, sídlem v Teplicích, náměstí Svobody č. p. 2/2, PSČ 415 95, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech ze dne 23. 10. 2014, č. j. MgMT/116390/2014 ODŽP/Ma/DZ-T, spočívající v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“, E 13 „MIMO BUS“,

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech ze dne 23. 10. 2014, č. j. MgMT/116390/2014 ODŽP/Ma/DZ-T, spočívající v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“, E 13 „MIMO BUS“, **se zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce **je povinen zaplatit** navrhovatelce náhradu nákladů řízení **ve výši 17.342,-Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka se návrhem podaným v zákonem stanovené lhůtě u zdejšího soudu domáhala zrušení opatření obecné povahy - stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech ze dne 23. 10. 2014, č. j. MgMT/116390/2014 ODŽP/Ma/DZ-T, vydaného odpůrcem Magistrátem města Teplice, odbor dopravy a životního prostředí. Současně se navrhovatelka domáhala, aby soud uložil odpůrci nahradit jí náklady soudního řízení.

Obsahem stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci bylo podle ust. § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech spočívající v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“, E 13 „MIMO BUS“, a to na žádost Obecního úřadu Bystřany z důvodu omezení vjezdu nákladních vozidel a jejich následného nočního parkování pro rušení nočního klidu.

V obsáhlém návrhu navrhovatelka uvedla, že od roku 2004 je vlastníkem nemovitostí – staveb a pozemků zapsaných na LV č. 1063, pro k. ú. Bystřany, vedeného Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Teplice, které tvoří skladový areál vybudovaný a provozovaný od 19. století, který se nachází v hlukově exponované lokalitě mezi železniční tratí Teplice – Lovosice používané k těžké nákladní železniční dopravě na jihu a rychlostní silnicí I. třídy č. 8, která na severovýchodě od nemovitostí navrhovatelky navazuje na rychlostní silnici E55, s tím, že železniční trať i rychlostní silnice nejsou nijak odhlučněny. K tomu navrhovatelka doplnila, že ke skladovému areálu vede jako jediná příjezdová cesta místní komunikace III. třídy v Tovární ulici a že stavby ve skladovém areálu, v nichž zaměstnává asi 55 pracovníků, byly umístěny v souladu s územním plánem a zkolaudovány rozhodnutím Městského úřadu v Teplicích ze dne 10. 1. 1994 bez omezení nočního zásobování areálu. Omezením vjezdu nákladních vozidel do dané lokality je navrhovatelce a jejím nájemcům fakticky znemožněno podnikat ve skladovém areálu, a proto je aktivně legitimována k podání předmětného návrhu, v němž napadá nezákonnost postupu odpůrce při vydávání předmětného opatření obecné povahy, v jehož důsledku došlo k porušení jejich práv, jakož i obsahovou nezákonnost daného opatření obecné povahy.

V návaznosti na to navrhovatelka namítla, že opatření obecné povahy představuje řešení, které je vůči ní zjevně nepřiměřené, když tímto opatřením nedochází jen k zásahu do jejího ústavně chráněného vlastnického práva, nýbrž i k jeho výraznému omezení. Skladový areál navrhovatelky byl rovněž negativně zasažen výrazným poklesem tržní hodnoty. A přestože tento skladový areál nebyl nikdy předmětem vyvlastnění, tak dle navrhovatelky opatřením obecné povahy dochází de facto k určitému druhu „vyvlastnění“ ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, neboť již nemůže užívat skladový areál v souladu s vydaným užívacím povolením.

Dále navrhovatelka namítla, že již při zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy došlo k pochybení způsobujícímu jeho nezákonnost ve smyslu třetího kroku algoritmu přezkumu, neboť řízení o vydání opatření obecné povahy se zahajuje na návrh, ovšem ze správního spisu vyplývá, že Obec Bystřany doručila dne 9. 7. 2014 odpůrci pouze „Žádost o stanovisko k umístění svislého dopravního značení“, kterou odůvodnila „rušením nočního klidu“. Z podané žádosti vyplývá, že se jednalo o žádost o vydání vyjádření dle ust. § 156 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nikoli o návrh na zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy v souladu s ust. § 172 správního řádu.

Navrhovatelka rovněž namítla, že výrok opatření obecné povahy není dostatečně určitý, když není blíže specifikován pozemek, na kterém by mělo být dopravní značení umístěno, není uvedeno, o jakou pozemní komunikaci se jedná a jak je evidována v pasportu místních komunikací vedených místně příslušným silničním správním úřadem podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. K tomu podotkla, že

v situaci (nákrese) umístění dopravního značení, které je součástí opatření obecné povahy, je ručně doplněno dopravní značení E 13 „MIMO BUS“.

Vedle toho navrhovatelka namítla porušení zákonné podmínky dle ust. § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, když vydání opatření obecné povahy spočívající ve stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci musí předcházet vydání písemného vyjádření příslušného orgánu policie, což v daném případě nebylo splněno. Vyjádření Policie ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, ze dne 19. 11. 2012 se totiž netýká předmětného řízení o vydání opatření obecné povahy zahájeného dne 16. 7. 2014 a nevyjadřuje se k osazení dopravního značení E 13 „MIMO BUS“. Ani další „vyjádření“ Policie ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, ze dne 26. 8. 2014 nemá povahu písemného vyjádření dle ust. § 156 správního řádu a je vydáno formou razítka, kterým policejní orgán souhlasí se situací (nákresem) umístění dopravního značení. Z grafické přílohy je navíc patrné, že je v ní ručně dopisováno umístění dopravního značení E 13 „MIMO BUS“, které na původní verzi situace ke dni 26. 8. 2014, k jaké se vyjadřovala Policie ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, dopravní inspektorát Teplice, vůbec nebylo ani být nemohlo, neboť upravená verze opatření obecné povahy včetně nového osazení dopravního značení E 13 „MIMO BUS“ byla zveřejněna teprve 3. 9. 2014 na úřední desce a je datována 28. 8. 2014, tj. 2 dny po údajném souhlasném vyjádření Policie ČR. Policie ČR tedy nikdy nevydala souhlasné písemné vyjádření k navržené místní úpravě provozu tak, jak byla později vydaným opatřením obecné povahy vydána. Ruční doplňování umístění dalšího dopravního značení do situace, která je přílohou vydaného opatření obecné povahy, a tedy jeho nedílnou součástí, je proto dle navrhovatelky v hrubém rozporu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu.

Navrhovatelka také namítla porušení zákonné podmínky dle ust. § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu, z níž vyplývá, že dopravní značky se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně požaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Smysl umístění dopravních značek tak nemůže být samoúčelný či dokonce šikanózní, nýbrž musí být i racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně. Z odůvodnění opatření obecné povahy přitom není soulad s ust. § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu nijak prokázán ani odůvodněn v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Navrhovatelka rovněž namítla porušení ust. § 36 správního řádu v průběhu řízení, když dne 23. 10. 2014 se domáhala přiznání postavení účastníka řízení další dotčená osoba, a to společnost FORFAITING LTD, zastoupená Mgr. T. M. Odpůrce přitom dopisem ze dne 7. 11. 2014 sdělil, že lhůta pro podávání námitek v řízení uplynula dne 3. 10. 2014 a že k jejím námitkám tedy nelze přihlédnout. V rozporu s tím pak ovšem odpůrce použil jako rozhodující podklad k rozhodnutí o námitkách navrhovatelky sdělení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 8. 10. 2014, které obdržel údajně 8. 10. 2014 e-mailem, přestože orgány veřejné moci jsou povinny využívat formu datových zpráv podle zákona. Navíc v rozporu s ust. § 36 správního řádu odpůrce nevyzval dotčené osoby k seznámení s podklady k rozhodnutí.

Dále navrhovatelka uvedla, že její další námitka směřuje přímo k pátému kroku testu proporcionality, tj. k přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality. Uvedený případ je totiž typickým případem omezení vlastnického práva bez

zákonného a přezkoumatelného důvodu. V daném případě nastal stav, kdy stejný správní úřad (stavební úřad Magistrátu města Teplice) vydal na straně jedné historické rozhodnutí, kterým fakticky povolil užívání staveb navrhovatelky v areálu bez omezení přístupu po ul. Tovární, přičemž v současné době předmětným opatřením obecné povahy činnost zásadním způsobem omezil, což odporuje principu legitimního očekávání, a narušuje tak jednak vlastnické právo i právo svobodně podnikat. Tento zásah by byl dle navrhovatelky možný pouze ve výjimečných případech, které by musely být velmi přesvědčivým způsobem zdůvodněny, což se v daném případě nestalo. Z odůvodnění opatření obecné povahy totiž plyne, že jediným důvodem pro umístění dopravního značení je údajné porušování limitů hluku v noční době, kdy bylo vycházeno ze sdělení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 8. 10. 2014, jehož podkladem byl Protokol o měření hluku č. 91664/2014 vyhotovený Zdravotním ústavem. V tomto protokole o měření hluku je přitom uvedeno, že dominantním zdrojem hluku je silnice I. třídy č. I/8 a dalším zdrojem je železnice. Dále je v tomto protokole uvedeno, že „vzhledem k velkému hlukovému pozadí, které způsobovala zejména doprava na silnici I/8, byla z naměřených hodnot v postprocesingu vybrána pouze data jednotlivých průjezdů aut po silnici ul. Tovární, z nich vypočtena hladina hlukové expozice L, která byla následně přepočtena na hodnotu L pro hodnocenou dobu 16 resp. 8 hodin (denní a noční dobu)“. Výpočet tak byl dle navrhovatelky zkreslený a vyhodnocený tak, aby jako dominantní zdroj hluku byl považován průjezd 9 nákladních automobilů, zatímco tisíce automobilů projíždějících blízko silnicí I/8 nejsou zohledněny.

V návaznosti na to navrhovatelka namítla, že odpůrce v opatření obecné povahy nesprávně dospěl k závěru, že „v důsledku provozu nákladní dopravy na ul. Tovární v Bystřanech dochází k porušování veřejných předpisů na úseku ochrany obyvatel před hlukem“, když to obsah spisu a důkazy neprokazují. Sama Obec Bystřany přitom argumentuje ve svém návrhu doručeném odpůrci dne 9. 7. 2014 „rušením nočního klidu“, nikoli hlukovou zátěží. Z odůvodnění opatření obecné povahy tak neplyne žádný důvod pro dané omezení, když v protokolu o měření vibrací č. 91687/2014 vyhotoveném Zdravotním ústavem není konkrétně uvedeno, jakým způsobem jsou nemovitosti uvedenou vibrací poškozeny, neboť konkrétní údaje ohledně poškození předmětných nemovitostí v ul. Tovární chybí. V podkladech rozhodnutí navíc nebyly vzaty v úvahu údaje o skladbě vozovky, typ a kvalita povrchu s tím, že živičný povrch vozovky vykazuje četné poruchy, neznámé složení konstrukčních vrstev vozovky, což je významným rizikem pro vznik a šíření vibrací. Negativní vlivy provozu dle navrhovatelky lze jistě odstranit i jinak, než umístěním zákazových značek (snížením rychlosti na např. 20 km/hod, pokládkou nového živičného povrchu vozovky, realizací tuhé konstrukce vozovky umístěním některých z retardačních prvků, protihluková okna domů apod.), kdy sám odpůrce připustil, že provozovatel komunikace, kterým je Obec Bystřany, je povinen zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity v rámci dané lokality. Tím nebyla naplněna ani podmínka subsidiarity. Zákaz vjezdu všech nákladních vozidel na přístupovou místní komunikaci, která představuje jedinou alternativu příjezdu do skladového areálu, představuje nepřiměřený zásah do práv navrhovatelky. Jeho schválením nastal hrubý nesoulad se zásadou přiměřenosti právní regulace v širším slova smyslu. Z hlediska kritéria vhodnosti opatření obecné povahy podle přesvědčení navrhovatelky navíc neumožňuje dosáhnout sledovaného cíle, kterým má být podle odpůrce ochrana proti hluku, přičemž pojezd několika nákladních automobilů zásobujících skladový areál navrhovatelky způsobuje pouze nepatrný hluk ve srovnání s provozem blízké silnice č. I/8 a železnice.

Dle navrhovatelky odpůrce zcela přešel její námitku, která odkazovala na Posouzení možnosti přiznání režimu staré hlukové zátěže ze dne 15. 8. 2014 zpracované Akustickým centrem – autorizovaným pracovištěm pro výkon úředního měření, oprávněnou osobou Ing. R. F., ze kterého vyplývá, že dochází k poklesu hluku ze silniční nákladní dopravy v ul. Tovární, s tím že došlo ke zvýšení pouze osobní dopravy. Odpůrce k tomuto odbornému posudku, který vyvrací jeho tvrzení, nepřihlédl a přešel jej bez povšimnutí, čímž odůvodnění vydaného opatření obecné povahy zatížil nezákonností. Vedle toho odpůrce nijak nerozvádí, proč má údajný veřejný zájem na omezení hluku výraznou převahu nad zájmem ochrany vlastnického práva navrhovatelky, nad možností pokračování provozování jejího areálu a nad zachováním pracovních míst pro desítky obyvatel obce. Navrhovatelka přitom doložila odbornými studiemi a dalšími materiály, že hluková zátěž není důsledkem pojezdu nákladních automobilů ul. Tovární v noční době a není žádný logický ani odborný důvod, proč by ji mělo snížit právě vydané opatření obecné povahy.

Závěrem navrhovatelka shrnula, že opatření obecné povahy jí omezuje nad únosnou míru, a to bezdůvodně, resp. odpůrce žádný přezkoumatelný a hodnověrný důvod nepředložil. I za situace, kdy takové omezení není v rozporu s hmotným právem, přitom soud může zrušit příslušné opatření obecné povahy, dojde-li v rámci testu proporcionality k závěru, že bez poskytnutí náhrady jde o zásah nepřiměřený. Ve vztahu k navrhovatelce jde o řešení zjevně nepřiměřené, excesivní, šikanózní, diskriminační a neodůvodněně zasahující do jejích základních práv. Odůvodnění napadeného opatření obecné povahy je příliš obecné, nekonkrétní a nekorespondující s tím, jak závažný zásah do vlastnického práva navrhovatelky představuje.

Odpůrce spolu s předložením správního spisu soudu poskytl i písemné vyjádření k návrhu, v němž navrhl jeho zamítnutí pro nedůvodnost.

K návrhu předně uvedl, že na Magistrátu města Teplice, odboru územního plánování a stavebního řádu, proběhlo dne 1. 7. 2014 jednání ohledně stížností občanů z ul. Tovární v Bystřanech kvůli nočnímu provozu skladovacích hal, kterého se zúčastnili zástupci Magistrátu města Teplice, Obecního úřadu Bystřany, Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, navrhovatelky, za přítomnosti obyvatel výše uvedené ulice. Vzhledem k tomu, že u dvou skladovacích hal nebyl povolen noční provoz, Obec Bystřany na jednání přislíbila osadit dopravní značku zakazující vjezd vozidel nad 3,5t v noční době. K tomu doplnil, že pro opakované podněty na nadměrnou hlučnost a otřesy z dopravy nákladních automobilů v denní i v noční době v ul. Tovární v Bystřanech probíhala i opakovaná měření hluku, kdy odpůrce byl o tomto jednání a následně i o opakovaném měření hluku informován. Na základě tohoto jednání pak Obec Bystřany podala dne 9. 7. 2014 podání nazvané jako „Žádost o stanovisko k umístění svislého dopravního značení“ s přílohou č. 1 v podobě dopravní situace potvrzené Policií ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, ze dne 19. 11. 2012. To, že dopravní situace byla zpracována více než rok a půl před podáním žádosti svědčí dle odpůrce o tom, že situace je problematická po dlouhou dobu a problémy v době podání žádosti přetrvávaly.

Dále odpůrce zmínil, že se v daném řízení řídil částí šestou správního řádu, takže navrhovatelka byla s veřejnou vyhláškou opatření obecné povahy „Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích“ a následně s opatřením obecné povahy seznámena vyvěšením na úřední desce jak Statutárního města Teplice a Obce Bystřany, tak i na elektronické úřední desce. K tomu odpůrce podotkl, že neshledal důvod v tomto řízení

vyzývat účastníky, kterých by teoreticky mohl být neomezený počet, k seznámení s podklady k vydání opatření obecné povahy.

Dále odpůrce uvedl, že žádost žadatele, a to Obce Bystřany, která mu byla doručena dne 9. 7. 2014, vyhodnotil ve smyslu ust. § 37 odst. 1 správního řádu v souladu s obsahem tohoto podání jako podnět ve smyslu správního řádu k zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy dle ust. § 77 odst. 1 zákona o silničním provozu, přičemž po tomto zhodnocení odpůrce zahájil řízení o návrhu opatření obecné povahy. Ostatně postoj Obce Bystřany v řízení o opatření obecné povahy dle odpůrce zcela jednoznačně potvrdil správnost tohoto posouzení, přičemž dopravní situace potvrzená Policií ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, ze dne 19. 11. 2012 byla pouze doplněna o dodatkovou tabulku E 13 „MIMO BUS“ a byla opět poslána k vyjádření Policii ČR. Odpůrce je tedy přesvědčen, že při zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy nedošlo k pochybení způsobujícímu jeho nezákonnost.

Odpůrce má rovněž za to, že svislé dopravní značky se podle svého významu obvykle umísťují při pravém okraji vozovky nebo nad vozovkou, přičemž stanovení místní úpravy provozu se týkalo ul. Tovární v Bystřanech, jak je uvedeno v opatření obecné povahy. Takové vymezení považuje odpůrce ve spojení se spisovým materiálem a zejména spolu s návrhem trvalého dopravního značení za dostatečné. K tomu poznamenal, že správní úřad není povinen zjišťovat, o jakou třídu místní komunikace se jedná a zjišťovat přesná parcelní čísla. Součástí žádosti byla přehledná situace, ve které je uvedeno, že dopravní značení bude osazeno na stávající dopravní značení. V předmětném opatření obecné povahy je v podmínkách provedení dopravního značení v bodě č. 1 uvedeno, že dopravní značení bude provedeno podle tohoto stanovení a odsouhlaseného návrhu dopravního značení, který určuje přesnou pozici pro umístění dopravní značky. Odpůrce proto nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky o neurčitosti výroku napadeného opatření obecné povahy.

Odpůrce je přesvědčen, že obě vyjádření Policie ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, jak ze dne 19. 11. 2012, tak i ze dne 26. 8. 2014, spolu souvisejí a na sebe navazují, a proto bylo zapotřebí do výroku uvést obě vyjádření. Žádostí o vyjádření k místní úpravě provozu na pozemní komunikaci ul. Tovární v Bystřanech ze dne 18. 8. 2015 zaslanou dne 19. 8. 2014 Policii ČR žádal odpůrce pouze o vyjádření k doplnění dodatkové tabulky E 13 „MIMO BUS“ k již odsouhlasenému dopravnímu značení, jak vyplývá z obsahu správního spisu. Na dotýcnou žádost přitom Policie ČR dne 26. 8. 2014 pod č. j. KRPU-193037-1/ČJ-2014-040906 u kolonky „Vyjádření Policie ČR – dopravní inspektorát Teplice“ umístila své razítko „odsouhlaseno“. Pokud by Policie ČR s místní úpravou nesouhlasila, tak dle odpůrce by zde razítko neumístila a namísto toho by napsala, že nesouhlasí, což je obvyklý postup užívaný v tomto druhu řízení. Pojem „odsouhlaseno“ nelze vykládat jinak, nežli jako souhlasné vyjádření Policie ČR. Jelikož souhlasné vyjádření Policie ČR ze dne 26. 8. 2014 odpůrce obdržel dne 27. 8. 2014, přičemž dne 28. 8. 2014 vyhotovil veřejnou vyhlášku – oznámení o návrhu opatření obecné povahy vedenou pod č. j. MgMT/098128/2014/ODŽP/Ma/DZ-T, která byla dne 3. 9. 2014 zveřejněna na úřední desce, tak odpůrce neshledává opodstatněné námitky týkající se procesu vyjádření Policie ČR.

V návaznosti na to odpůrce doplnil, že do původní odsouhlasené dopravní situace se souhlasným vyjádřením Policie ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, vedeným pod č. j. KRPU-260163/ČJ-2014-040906 byla

doplněna dodatková tabulka E 13 „MIMO BUS“ a dopravní situace byla s doplněnou dodatkovou tabulkou v originále zaslána k vyjádření PČR a byla součástí vydané veřejné vyhlášky ze dne 28. 8. 2014 vedené pod č. j. MGMT/098128/2014/ODŽP/Ma/DZ-T. K tvrzenému porušení zákonné podmínky podle ust. § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tak nedošlo.

Odpůrce trvá na tom, že rozhodl o umístění dopravního značení tak, jak to nezbytně požaduje jiný důležitý veřejný zájem v souladu s ust. § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu s ohledem na zvýšené hodnoty hladiny hluku.

Dle odpůrce z postupu při projednávání opatření obecné povahy, jak je upraven v ust. § 172 a násl. správního řádu, nevyplývá, že by se v tomto druhu řízení (postupu správního orgánu) měl uplatnit postup při vydávání rozhodnutí správního orgánu upravený v ust. § 36 správního řádu, podle kterého je správní orgán povinen vyzvat účastníky řízení k seznámení se s podklady k rozhodnutí.

Dále odpůrce uvedl, že při vydání opatření obecné povahy vycházel ze sdělení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 8. 10. 2014, které mu bylo zasláno e-mailem téhož dne, které bylo získáno v rámci shromažďování podkladů pro vydání napadeného opatření obecné povahy, kdy má odpůrce za to, že obsah tohoto sdělení zcela odůvodnil potřebu vydání předmětného opatření obecné povahy.

Odpůrce rovněž zmínil, že námitky společnosti FORFAITINING LTD byly doručeny na Magistrát města Teplice v době, kdy už byla vydána veřejná vyhláška opatření obecné povahy a odeslána ke zveřejnění. Navíc podle ust. § 172 správního řádu mohly podat dotčené subjekty proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění s tím, že zmeškání úkonu nelze prominout. Proto se těmito námitkami nemohl odpůrce zabývat.

Odpůrce nesouhlasil ani s tvrzenou nepřezkoumatelností odůvodnění opatření obecné povahy a nepřiměřeností zásahu do vlastnických práv navrhovatelky. V místě byla dne 12. 6. 2009 pod č. j. ODŽP/063159/09/Zou/DzStan stanovena trvalá místní úprava provozu na pozemních komunikacích – ul. Tovární v Bystřanech, v podobě umístění svislého dopravního značení B 20a „30“ tzn. snížení rychlosti na 30 km/h, přičemž obyvatelé uvedené ulice si stěžovali na nedodržování tohoto dopravního značení. Proto odpůrce vycházel z toho, že další snížení rychlosti např. na 20 km/h by nebylo účelné, stejně tak umístění retardačních prvků, které jsou hlučné. Zda je vozovka poškozená nebo není, nebylo předmětem řízení. Námitku navrhovatelky, která odkazovala na posouzení možnosti přiznání režimu staré hlukové zátěže, řešil odpůrce e-mailovou korespondencí se zástupcem Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, a je tak jedním z podkladů pro vydání napadeného opatření. Jiná řešení, která navrhovatelka v návrhu zmínila, musí projednat s vlastníkem komunikace, a tím je Obec Bystřany, která dostala podnět od Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje k řešení snížení hladiny hluku a vibrací, neboť je tím porušováno ust. § 30 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“).

Dle odpůrce předmětné opatření obecné povahy naplňuje jak kritérium vhodnosti, tak i kritérium potřebnosti, proporcionality a minimalizace zásahů ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 – 98.

V následně učiněné replice navrhovatelka setrvala na svých tvrzeních uvedených v návrhu.

O návrhu soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť právní zástupce navrhovatelky a odpůrce výslovně souhlasili s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání.

Soud se nejprve při posuzování návrhu zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k projednání návrhu, dále že navrhovatelka byla aktivně legitimována k podání předmětného návrhu ve smyslu ust. § 101a odst. 1 s. ř. s., přičemž tak učinila v zákonné lhůtě stanovené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Dále soud uvádí, že rozsah soudního přezkumu opatření obecné povahy v daném případě byl dán ust. § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s., z nichž vyplývá, že soud přezkouvává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 s. ř. s.

S ohledem na shora uvedené proto soudu nic nebránilo, aby přistoupil k posouzení jednotlivých navrhovatelčiných námitek. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a také zevrubném prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že předmětný návrh byl podán důvodně, aniž by se ovšem ztotožnil se všemi námitkami.

Předně soud uvádí, že se neztotožnil s námitkou navrhovatelky, že již při zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy došlo k pochybení způsobujícímu jeho nezákonnost ve smyslu třetího kroku algoritmu přezkumu, neboť řízení o vydání opatření obecné povahy se zahajuje na návrh, ovšem ze správního spisu vyplývá, že Obec Bystřany doručila dne 9. 7. 2014 odpůrci pouze „žádost o stanovisko k umístění svislého dopravního značení“, z níž údajně vyplývá, že se jednalo o žádost o vydání vyjádření dle ust. § 156 správního řádu.

Již odpůrce v písemném vyjádření k návrhu zcela správně uvedl, že ve smyslu ust. § 37 odst. 1 správního řádu se podání adresované správnímu orgánu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. V daném případě předmětné opatření obecné povahy bylo vydáno na základě podání Obce Bystřany ze dne 2. 7. 2014, které bylo doručeno odpůrci, jakožto jeho adresátovi, dne 9. 7. 2014 a které bylo nazváno jako „Žádost o stanovisko k umístění svislého dopravního značení“. Ve vlastním textu podání pak starosta dotyčné obce výslovně uvedl „Z důvodu omezení rušení nočního klidu, Vás žádáme o stanovisko k umístění níže uvedeného dopravního značení: Bystřany, ul. Tovární – svislé B 13 „3,5t“ a E 13 „22:00 – 06:00 hod.“, s tím, že k podání je přiložen návrh dopravní situace a stanovisko Policie ČR a že starosta dotyčné obce děkuje za kladné vyřízení. S ohledem na obsah tohoto podání včetně jeho příloh má soud za to, že podání obsahovalo veškeré náležitosti vyžadované v ust. § 37 správního řádu. Již z takto koncipovaného podání je dle názoru soudu zřejmé, že na změně místní úpravy provozu na pozemní komunikaci měla Obec Bystřany zájem a že tato změna se týkala místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech spočívající v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“. Navrhovatelka se přitom mylí, pokud dovozovala, že dotyčné podání

představovalo žádost (návrh) o zahájení správního řízení ve smyslu ust. § 44 správního řádu, tedy řízení, které je zahajováno na základě žádosti mající náležitosti dle ust. § 45 správního řádu. Tak tomu nebylo, když podání Obce Bystřany ze dne 2. 7. 2014 se týkalo stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v podobě umístění svislého dopravního značení.

Navrhovatelka by měla mít na paměti, že stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci se uskutečňuje v režimu již výše citovaného zákona o silničním provozu – zákon č. 361/2000 Sb., jak plyne z dikce jeho ust. § 77. Zdejší soud přitom v dosud nepřekonaném rozsudku ze dne 24. 3. 2014, č. j. 15 A 92/2013 – 33, který je dostupný na www.nssoud.cz, již judikoval, že řízení dle ust. § 77 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, může být zahájeno výlučně silničním úřadem z moci úřední, a nikoliv i na návrh (žádost) fyzické či právnické osoby. Návrh (žádost) na změnu místní úpravy provozu na pozemních komunikacích je pro příslušný silniční úřad toliko podnětem ve smyslu ust. § 42 správního řádu k zahájení řízení dle ust. § 77 odst. 1 zákona o silničním provozu.

Za dané situace, kdy odpůrce obdržel podání Obce Bystřany ze dne 2. 7. 2014, zcela legitimně toto podání odpůrce vyhodnotil jako podnět ve smyslu ust. § 42 správního řádu k zahájení řízení dle ust. § 77 odst. 1 zákona o silničním provozu. Při stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích je ovšem správní orgán povinen postupovat podle ust. § 171 až ust. § 174 nacházejících se v části šesté správního řádu, jež upravuje vydávání opatření obecné povahy, což judikoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008 – 100, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 1794/2009 a také na www.nssoud.cz. Odpůrce proto nikterak nepochybil, jestliže na základě podnětu Obce Bystřany v podobě jejího podání ze dne 2. 7. 2014, sám zformuloval návrh změny místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech, a to ve veřejné vyhlášce - oznámení o návrhu opatření obecné povahy a výzva k uplatnění připomínek nebo námitek nejprve ze dne 14. 7. 2014 vedené pod č. j. MgMT/081793/2014/ODŽP/Ma/DZ-T, a posléze, kdy reflektoval část navrhovatelčiných námitek, ze dne 28. 8. 2014 vedené pod č. j. MgMT/098128/2014/ODŽP/Ma/DZ-T, kdy vedle návrhu na stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech spočívajícího v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“, doplnil ještě další dodatkovou značku E 13 „MIMO BUS“. Jeho postup plně odpovídal jednak skutečnosti, že řízení o stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 77 odst. 1 zákona o silničním provozu odpůrce z pozice silničního úřadu zahájil z moci úřední, a jednak skutečnosti, že dle ust. § 172 odst. 1 s. ř. s. bylo zapotřebí jím zvažovanou změnu místní úpravy provozu na pozemních komunikacích vtělit do podoby návrhu opatření obecné povahy, aby mohl být náležitě projednán v režimu ust. § 171 až ust. § 174 správního řádu.

Na základě shora predestřených úvah soud tedy neshledal, že by již při zahájení řízení o vydání předmětného opatření obecné povahy ze strany odpůrce došlo k pochybením způsobujícím jeho nezákonnost.

Dále soud uvádí, že rovněž jako neopodstatněné vyhodnotil námitky navrhovatelky o údajném porušení zákonné podmínky dle ust. § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, když vydání opatření obecné povahy údajně nepředcházelo písemné vyjádření příslušného orgánu policie.

Po zevrubném prostudování správního spisu má soud za to, že v daném případě bylo a mohlo být vycházeno z výchozí dopravní situace potvrzené souhlasným vyjádřením Policie ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, ze dne 19. 11. 2012 vedeném pod č. j. KRPU-260163/ČJ-2014-040906, které ke svému podání ze dne 2. 7. 2014 připojila Obec Bystřany. Je tomu tak předně proto, že výchozí dopravní situace schválená Policií ČR dne 19. 11. 2012 se týkala identického místa, kde mělo dojít ke změně místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, a to z identických důvodů. Pro daný případ je pak podstatné, že na tato výchozí dopravní situace schválená Policií ČR dne 19. 11. 2012 počítající se stanovením místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech spočívající v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“ na stávajícím dopravním značení, byla následně modifikována na základě navrhovatelčiných námitek ještě o další dodatkovou značku E 13 „MIMO BUS“ rovněž umístěnou na stávající dopravní značení, jak je patrné z již výše citované veřejné vyhlášky ze dne 28. 8. 2014 vedené pod č. j. MgMT/098128/2014/ODŽP/Ma/DZ-T. Modifikovaná podoba dopravní situace, která byla provedena ručně psaným doplněním do výchozí dopravní situace, byla přitom rovněž potvrzena souhlasným vyjádřením Policie ČR, Krajské ředitelství Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, Dopravní inspektorát, ze dne 26. 8. 2014 pod č. j. KRPU-193037-1/ČJ-2014-040906, a to na základě žádosti odpůrce ze dne 18. 8. 2015, kterou Policie ČR obdržela dne 19. 8. 2014 a v níž odpůrce výslovně uvedl, že žádá o vyjádření k místní úpravě provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech spočívající v doplnění dodatkové značky E 13 „MIMO BUS“ k již odsouhlasenému svislému dopravnímu značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“. Ručně vyznačenou modifikaci výchozí dopravní situace tak soud neshledal v hrubém rozporu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu, jak namítala navrhovatelka.

V daném případě navrhovatelka neopodstatněně poukazovala na údajně chybnou časovou posloupnost udělení souhlasných vyjádření k navrhované dopravní situaci ze strany Policie ČR ve vztahu k návrhu upravené verze opatření obecné povahy zahrnující i nové osazení dodatkové značky E 13 „MIMO BUS“, když tento návrh je datován 28. 8. 2014 a byl zveřejněn teprve dne 3. 9. 2014, zatímco souhlasná vyjádření Policie ČR jsou ze dne 19. 11. 2012 a ze dne 26. 8. 2014. Navrhovatelka by měla vzít v potaz dikci ust. § 172 odst. 1 s. ř. s., v níž je mj. uvedeno, že návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány doručí veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námítky. Z právě uvedeného plyne, že před předložením návrhu opatření obecné povahy k připomínkám dotčených osob, a nikoliv po, musí být návrh nejprve projednán s dotčenými orgány.

Dále soud uvádí, že se neztotožnil s tvrzením navrhovatelky, že odpůrce v odůvodnění opatření obecné povahy přešel bez povšimnutí dokument s názvem Posouzení možnosti přiznání režimu staré hlukové zátěže ze dne 15. 8. 2014 zpracované Akustickým centrem – autorizovaným pracovištěm pro výkon úředního měření, oprávněnou osobou Ing. R. F. Z odůvodnění opatření obecné povahy na str. 2 vyplývá, že tento dokument doložený navrhovatelkou v řízení bral v potaz, ovšem ze závěrů, které z tohoto dokumentu plynuly, nevycházel s ohledem na jím obstarané podklady, jak soud rozvede níže. Na druhou stranu je třeba navrhovatelce přisvědčit, že odpůrce v odůvodnění opatření obecné povahy již nikterak neuvedl, ačkoliv to bylo žádoucí a nutné, proč z daného dokumentu nevycházel, proč nebyly

akceptovány námitky navrhovatelky o možnosti přiznání režimu staré hlukové zátěže o poklesu hluku ze silniční nákladní dopravy, proč je dán vyšší veřejný zájem na omezení hluku nad zájmem ochrany vlastnických práv navrhovatelky a zachováním desítek pracovních míst ve skladovacím areálu. V tomto směru odůvodnění opatření obecné povahy trpí dílčí nepřezkoumatelností ve smyslu ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost daného opatření.

Další navrhovatelčina námitka procesního rázu se týkala porušení ust. § 36 správního řádu v průběhu řízení, když odpůrce v řízení argumentoval, že lhůta pro podávání námitek v řízení uplynula dne 3. 10. 2014 a k později uplatněným námitkám nelze přihlížet, zatímco v rozporu s tím pak odpůrce použil jako rozhodující podklad k vydání opatření obecné povahy sdělení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 8. 10. 2014, aniž by vyzval dotčené osoby k seznámení s podklady rozhodnutí. Tuto námitku soud vyhodnotil důvodnou.

V ust. § 174 odst. 1 správního řádu je zakotveno, že pro řízení podle části šesté, tj. o opatření obecné povahy, platí obdobně ustanovení části první, tj. ustanovení vymezující působnost správního řádu a obsahující základní zásady činnosti správních orgánů, a přiměřeně ustanovení části druhé správního řádu, tj. obecná ustanovení o správním řízení.

Z hlediska namítaného porušení ust. § 36 správního řádu spočívajícím v upření možnosti dotčené osoby seznámit se s podklady rozhodnutí z obsahu správního spisu soud zjistil, že po obdržení podání Obce Bystřany ze dne 2. 7. 2014 odpůrce přikročil nejprve k vydání již shora zmiňované veřejné vyhlášky - oznámení o návrhu opatření obecné povahy a výzva k uplatnění připomínek nebo námitek ze dne 14. 7. 2014, č. j. MgMT/081793/2014/ODŽP/Ma/DZ-T, a posléze, kdy reflektoval část navrhovatelčiných námitek k zamýšlenému dopravnímu značení, přikročil k vydání další taktéž již výše citované veřejné vyhlášky - oznámení o návrhu opatření obecné povahy a výzva k uplatnění připomínek nebo námitek ze dne 28. 8. 2014, č. j. MgMT/098128/2014/ODŽP/Ma/DZ-T, kdy vedle návrhu na stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech spočívajícího v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“, doplnil ještě další dodatkovou značku E 13 „MIMO BUS“. Posledně zmíněná veřejná vyhláška ze dne 28. 8. 2014 byla uveřejněna na příslušných úředních deskách dne 3. 9. 2014, přičemž stanovovala 30 denní lhůtu k uplatnění připomínek nebo námitek k návrhu na stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci s tím, že 30 denní lhůta se odvíjí od data zveřejnění veřejné vyhlášky. V daném případě tak poslední den 30 denní lhůty k uplatnění připomínek nebo námitek připadal na den 3. 10. 2014. V předmětné věci přitom mezi účastníky řízení není žádného sporu, že v dané lhůtě uplatnila navrhovatelka řádně a včas své připomínky resp. námitky vůči zamýšlenému dopravnímu značení, a to nejprve podáním ze dne 12. 8. 2014, které bylo činěno v reakci na prvotní veřejnou vyhlášku ze dne 14. 7. 2014, která byla rovněž uveřejněna na příslušných úředních deskách, a to dne 16. 7. 2014, a která rovněž stanovovala shodnou 30 denní lhůtu k uplatnění připomínek nebo námitek k návrhu na stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci. A posléze své připomínky resp. námitky vůči zamýšlenému dopravnímu značení navrhovatelka zformulovala v podání ze dne 11. 9. 2014, které bylo učiněno v reakci na v pořadí druhou veřejnou vyhlášku ze dne 28. 8. 2014. V obou svých podáních přitom navrhovatelka vyjádřila kategorický nesouhlas se zamýšleným dopravním značením, přičemž v podání ze dne 11. 9. 2014 mj. namítala, že nechala v červnu 2014 provést autorizovaným pracovištěm měření intenzity dopravy u všech chráněných venkovních prostor rodinných domů v ul.

Tovární v Bystřanech, kdy z měření vyplynulo, že intenzita dopravy v nočních hodinách v dané lokalitě se zvýšila pouze v segmentu osobních automobilů, které využívají především sami obyvatelé rodinných domů, neboť ul. Tovární v Bystřanech je slepá. Dále v podání ze dne 11. 9. 2014 navrhovatelka poukazovala, že ze závěrů z provedeného měření rovněž vyplynulo, že intenzita nákladní dopravy i MHD se proti roku 2000 snížila, takže došlo v chráněném venkovním prostoru rodinného domu osoby, která si v minulosti opakovaně stěžovala na rušení hlukem z dopravy, ke snížení hodnot hlukového ukazatele v denních i nočních hodinách s tím, že autorizované pracoviště provádějící měření uznalo k výkonu úředního měření hluku v dané lokalitě platnost hygienických limitů hluku pro starou hlukovou zátěž z dopravy. K podání ze dne 11. 9. 2014 pak navrhovatelka připojila mj. výsledky měření autorizovaného pracoviště.

Z obsahu správního spisu dále soud zjistil, že po obdržení navrhovatelčiných námitek vůči zamýšlenému dopravnímu značení, odpůrce dne 8. 10. 2014, čili po uplynutí 30 denní lhůty k uplatnění připomínek nebo námitek k návrhu na stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci, získal do dispozice jednak písemné sdělení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 8. 10. 2014, č. j. KHSUL 31077/2014, o tom, že v srpnu 2014 bylo provedeno 24 hodinové měření hluku a měření vibrací v chráněném venkovním prostoru rodinných domů v ul. Tovární v Bystřanech s tím, že bylo zjištěno porušení ust. § 30 zákona o ochraně veřejného zdraví, a jednak protokoly Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem, Centrum hygienických laboratoří, ze dne 12. 9. 2014, a to č. 91664/2014 – měření hluku v mimopracovním prostředí, a č. 91687/2014 – měření vibrací v budovách, z nichž vycházelo právě zmíněné souhrnné sdělení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 8. 10. 2014. Tyto tři podklady, tj. souhrnné sdělení Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ze dne 8. 10. 2014 a dále dva protokoly ze dne 12. 9. 2014 o měření hluku v mimopracovním prostředí a o měření vibrací v budovách, pak odpůrce vyhodnotil jako zásadní podklady pro rozhodnutí ve věci, když o ně vzápětí opřel své předmětné opatření obecné povahy. Z obsahu správního spisu přitom vyplývá, že tak odpůrce učinil, aniž by dotčeným osobám, tj. včetně navrhovatelky, dal možnost za přiměřeného použití ust. § 36 správního řádu seznámit se s těmito podklady a vyjádřit se k nim. Soud má za to, že v daném případě bylo žádoucí a nutné, a to vzhledem k tomu, že nebyly akceptovány všechny námitky navrhovatelky a byl ve významném směru ze strany odpůrce doplněn obsah správního spisu po uplynutí 30 denní lhůty k uplatnění připomínek nebo námitek k návrhu na stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci, za přiměřeného použití ust. § 36 odst. 3 správního řádu uvědomit dotčené osoby o možnosti seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim před vydáním opatření obecné povahy, a to opět prostřednictvím veřejné vyhlášky o možnosti seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim před vydáním opatření obecné povahy.

Takto ovšem odpůrce nepostupoval, čímž zatížil řízení předcházející vydání opatření obecné povahy podstatnou vadou řízení ve smyslu ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost daného opatření. Soud považuje za nepřipustné, aby žalobkyni, jakožto dotčené osobě, byla v řízení o opatření obecné povahy, které bylo vedeno výlučně v režimu zákona o silničním provozu a správního řádu, tj. kdy je zákonnou úpravou uloženo přiměřené použití právní úpravy obsažené v části druhé správního řádu včetně ust. § 36 odst. 3 správního řádu, upřena možnost seznámit se s podklady a vyjádřit se k podkladům, z nichž bylo vycházeno při vydání opatření obecné povahy a které byly doplněny po lhůtě, v níž měla žalobkyně, jakožto dotčená osoba možnost k návrhu opatření obecné povahy vznášet připomínky a námitky.

Pokud dojde po uveřejnění návrhu opatření obecné povahy spočívajícím v místní úpravě provozu na pozemní komunikaci ve smyslu ust. § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a ust. § 172 odst. 1 správního řádu k doplnění jiných podkladů, než které byly součástí správního spisu v době uveřejnění návrhu a z nichž je vycházeno při vydání opatření obecné povahy, je nutné za přiměřeného použití ust. § 36 odst. 3 správního řádu v návaznosti na ust. § 174 odst. 1 správního řádu, dotčené osoby uvědomit o možnosti seznámit se s podklady a možnosti vyjádřit se k nim před vydáním opatření obecné povahy způsobem uvedeným v ust. § 172 odst. 1 správního řádu.

S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že návrh na zrušení opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci v ul. Tovární v Bystřanech ze dne 23. 10. 2014, č. j. MgMT/116390/2014 ODŽP/Má/DZ-T, spočívající v umístění svislého dopravního značení B 13 „3,5t“, E 13 „22:00 – 06:00 hod.“, E 13 „MIMO BUS“, je důvodný, a proto podle ust. § 101d odst. 2 s. ř. s. napadené opatření obecné povahy ve výroku rozsudku ad I. zrušil, neboť nebylo vydáno zákonem stanoveným postupem, s tím, že toto opatření soud zrušil ke dni nabytí právní moci tohoto rozsudku. Vzhledem ke zjištěné procesní vadě ve smyslu ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., se soud nezabýval dalšími námitkami navrhovatelky, neboť směřovaly k věcné podstatě předmětného opatření obecné povahy, a za dané situace by tak jejich hodnocení ze strany soudu bylo předčasné.

Jelikož navrhovatelka měla ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. uložil odpůrci zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 17.342,-Kč. Tato částka se skládá z částky 5.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek za návrh; z částky 9.300,-Kč za tři úkony právní služby právního zástupce navrhovatelky po 3.100,- Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 31. 12. 2012 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání návrhu - § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)]; z částky 900,-Kč za tři s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006 a dále z částky 2.142,-Kč odpovídající 21% DPH, kterou byl právní zástupce navrhovatelky podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 11. června 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová